

מסורת הש"ס

(א) [למכירה ז"ל מתירין דא קאי לפרס דלעולם נפטרין לו ג' מתירין וע"י מוס' דהעבד דיה מתירין לישנא דקרא דע"ל. (ו) [ג' נכתבו ו' ות"ק]. (ז) [מגילה ט: ות"ק]. (ח) [וכתבו כ"א במשנה שנמשיות ו' ונכתבו ע"ל]. (ט) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (י) [הפסוק כן אלה במשנה שנמשיות ו' ונכתבו ע"ל]. (יא) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (יב) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (יג) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (יד) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (טו) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (טז) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (יז) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (יח) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (יט) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (כ) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (כ"א) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (כ"ב) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (כ"ג) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (כ"ד) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (כ"ה) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (כ"ו) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (כ"ז) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (כ"ח) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (כ"ט) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל]. (ל) [למכירה ז"ל מתירין ע"ל].

כל פסולי המוקדשין פרק המישי בבורות לז.

לאפוקי מדרבי יוסי. דמתני' נמקוס שאין חכס. הא יש חכס הוא כדמו מתירו: כגון מאן. הוה אותו חכס: מכלל דהני סרי על דהו. בתמיה. כלומר אפי' עמי הארץ השנים ועמי הארץ האף ראוין להצטרף ים: דמסכדי להו. טעמי הלכות נדרים וסכרי ואותו חכס ילמד את השנים: מוס דסימא. הא

קיינא לן במסכת גיטין (דף טו.) רבי יוסי ינומוקו עמו ותיהו הלכתא כוותיה: ינומוקו. טעמו. שהיה מביא טעם לדבריו כל שעה: תפשוט מהא. דאמר רב תנאל משמיה דרב אין הלכה כר' יוסי תפשוט דהך קמייתא דאמר רב יהודה לעיל [ו:] ספק משמיה דרב ספק משמיה דשמואל ג' מתירין את הצבור תפשוט משמיה דשמואל איתמר דא' משמיה דרב תרתי למה ליה לנימנר לרב תרתי וימני דלשה מתירין את הצבור ואין הלכה כר' יוסי: **במתנא** השוחט את הצבור ומכר מצטרו: ונדע שלא הראהו. לחכס: מה שאלנו. הלוקחים אכלו: ויחזיר להם הדמים. משום קנס דאיסור ים ספק היו: **בבשר יקבר**. דצבור תס אסור בהנאה: מדרבהו. הלוקחים לעובדי כוכבים הואיל ולא גרס להו איסורא ישלמו לו דמי בצר טריפה צול הוא יחזיר להם המותר: **גמ' קאה**. מואסת כמו וקחן צם (ויקרא ט:). יחזיר להם כל הדמים. דכל מה שאלנו אינו נהנה להם משעה שנודע להם: ינפה. והוא יטול ים קסת ים בתמיה: **ולמא**. ליה. ישראל לכהן שמכר מה אפסתה הלא אם היה הצב שידך היה טעון קצורה שהרי תס שחטמו: כגון דזבין ליה. כהן השוחט מקוס המוס לישאל: דאמר ליה. כהן אם היה צדי הוה מחזינא ליה כמו שהוא שחוט: כר' יהודה. לאמרינן דפרק עד כמה (לעיל כח.). השוחט את הצבור ואחר כך הראה את מוטו רבי יהודה מנין: עגלים. אמאי יטול קסת לימא ים ליה מוכר לזוקא אי לאו דלכתנהו הוה מתקננה להו: יין נסך. אמאי יטול קסת. [ומשני] כגון דלא זבין ליה יין נסך גופיה אלא עירבו עס יין כשר ומכרן ים לימא ליה אי הדמיה ניהלי הוה מוזיננא ליה לעובדי כוכבים חוץ מדמי יין נסך: עסו:

מפירין את הנדר. לישנא דקרא נקט אלז גבי חכס שייך לשון המרה וכן בהמוכר את הספינה (ז"צ דף עז.) גבי צט קול דקאמר ועשיו ששצעתי מי מפר לי: **רבי יהודה אומר** אחר מהם חכם מבכר דהנך כל דהו אמר רבינא דמסכרי דהו וסברי. כ"כ צרוז הספרים יש

ספרים דגרסי כגון מאן אמר רב נחמן כגון אלז ים משמע ממוך לשון הקונט' שכן גרים וקשה היכי פריך עלה מכלל דהנך כל דהו אימנא ים לז אלז שפוחים מדרב נחמן ור"מ לאיך גירסא נמי מנא ליה כל דהו דלמא מכלל דהנך שפוחים ממומחה אלז כל דהו לא ור"ל דפשיטא ליה דחכס דר' יהודה לאו כחכס ולעיל דאיידי צמומחה דאפי' רבי יהודה מודה ליהיד מומחה מתיר את הנדר ים ואלן דלז איידי צמומחה מנה שיעור ים נומן לאיך ומיהו קשה דא"כ מנא ליה דלמי לאפוקי מדרבי יהודה כיון דרבי יהודה לא איידי צמומחה דלמא רבי כייא צר אלז ים מודה דענין אחד מהס כחכס דר' יהודה ודומק לומר דג' מפירין את הנדר משמע ליה שלשתן שוין: **וייזן נפד**. אע"ג דצפ' ג' דהריות (דף טו.) קאמר רבנן הוה אפיקרוס ציין נסך כמו צנצלות מ"מ לא חשיב נפש קאה צו ועוד דהכא מסקינן על ידי תערוכות:

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

מן החסוים. לשון תנוך הוא כמו ראשי כנפים ים והסמיך צפרק כיצד זולין (פסחים טז.) ונדל האזן מתרגס חסוים לאודנא (עמוס ג:) **מה הפרט** מפורש מומין שבגלוי ואינן חוזרין. כה"ג דרשין צפ"ק דקדושין (דף כז:) גבי שן ועין ור"מ ומ"ט לא הוה כהא מומא כשנפלה זינו כיון דחשיב מוס שבגלוי ואינו חוזר ולקמן צפרק מומין אלו שהיו צולו ור"ל ישלמו לו (דף מד.) לא פסלינן יטלו שינו גבי אדם אלז משום מראית העין דאינו שזה צורעו של אהרן מכלל דצדמהה כשר ואפי' גבי אדם לא מיפסל צען אחד ודוקא צמוטין היטיונות שנגממו ושנגממו וצפיניות שנקרו יא' ויניצ"ש צלע"ז כדפירש צקונטרס קאמר בצמוין גבי צדמה דהו מוס אלז יטולו שיניס לא ור"ל דשאני גבי צעד דגלי קרל אלז הכא שך דרך שהשייט נופלות מממת זקנה לא הוה כעין פסח ועור ומיהו לרין טעם אחר דה"ג עיניו מממת זקנה ור"מ מאי שנא דהכא על אלו ומרשו חשיב מוס חכס ים ועד יולא למירות דהו מוס שבגלוי ואינו חוזר ולקמן צפרק ים אלו מומין (דף מה:) טן חרש שוטה (ויקטן) פסולין צדס וכושרין צדמהה יזו ים צדס לא מיפסלי אלז משום דאינו שזה צורעו של אהרן כדמפרש לקמן ים זין חרש צדי אדם לחרש צדיי שמיס ור"ל דגבי צעד גלי רחמנא דדצדך קל חשיב מוס ללאת צו למירות ים שמשחתר צמיו: נעקרו

על אלו מומין שוחטין את הבכור הנפגמה אונו מן החסוים אבל לא (ט) הוה העור נסדקה אעפ"י שלא חסרה ניקבה מלא כרשינה או שיבשה איזהו יבשה כל שתנקב ואינה מוציאה טיפת דם ר' יוסי בן המשולם אומר יבשה שתהא נפרכת: **גמ' אמאי** יפסח ועור כתיב כתיב נמי כי יהיה בו מום ואימא כי יהיה בו מום כלל פסח או עור פרט כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט פסח ועור אין מידי אחרנא לא כל מום רע חוזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא בעין הפרט מה הפרט מפורש מומין שבגלוי ואינן חוזרין אף כל מומין שבגלוי ואינן חוזרין ואימא מה הפרט מפורש מומין שבגלוי ים ובוטל ממלאכתו ואינו חוזר אף כל מומין שבגלוי ובוטל ממלאכתו ואינו חוזר אלמה הוא ולא מן העור כל מום רע ריבויא הוא אלמה תנן חוטין החיצונות שנגממו ים ושנגממו והפניות שנקרו נעקרו

הדרן עלך כל פסולי המוקדשין

על אלו מומין שוחטין את הבכור הנפגמה אונו מן החסוים אבל לא (ט) הוה העור נסדקה אעפ"י שלא חסרה ניקבה מלא כרשינה או שיבשה איזהו יבשה כל שתנקב ואינה מוציאה טיפת דם ר' יוסי בן המשולם אומר יבשה שתהא נפרכת: **גמ' אמאי** יפסח ועור כתיב כתיב נמי כי יהיה בו מום ואימא כי יהיה בו מום כלל פסח או עור פרט כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט פסח ועור אין מידי אחרנא לא כל מום רע חוזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא בעין הפרט מה הפרט מפורש מומין שבגלוי ואינן חוזרין אף כל מומין שבגלוי ואינן חוזרין ואימא מה הפרט מפורש מומין שבגלוי ים ובוטל ממלאכתו ואינו חוזר אף כל מומין שבגלוי ובוטל ממלאכתו ואינו חוזר אלמה הוא ולא מן העור כל מום רע ריבויא הוא אלמה תנן חוטין החיצונות שנגממו ים ושנגממו והפניות שנקרו נעקרו

תנן נפגמה אונו מן החסוים ים אי הכי מומין שבסתר נמו ושנגממו והפניות שנקרו נעקרו

נא מיי פ"ג מהלכות צמיות הלכה ע' ופט"ו מהלכות מכירה הלכה יד טמנ עפ"ן קרל וטושיע י"ד סי' יז ספק צ וטושיע ש"ח ח"מ ק"ל קט"ף א' נה ב מיי פט"ו מהלכות מכירה הלכה יד וטושיע ח"מ ק"ל קט"ף צ [וטושיע י"ד סי' קט"ף ע"ג]. נג ג מיי פט"ו מהלכות מהלכות אסורות הלכ' קט טושיע י"ד סי' קל א ד מיי פ"ו מהלכות צמיות מקדש כלה צ וטושיע י"ד סי' טט:

לענין רש"י

טנדריין [טינדור].
טוס.
יבצב"ש [יבצב"ש].
חנכיים.
מונישילרש.
מונישילרש. שיינסי טחחוח.

רבינו גרושום

לאפוקי מדר' יהודה דלא צינין איהו מהס חכס: דמסכרי להו וסכרי דלא לייהו עמי הארץ גמורין: חיפשוט מהא דמדהא איתמר משמיה דרב ש"מ דהך קמייא דארמין ספק משמיה דרב ספק משמיה דשמואל דוראי דשמואל הוא דאי הוה נמי משמיה דרב והכא נמי אמר רב דהב רבי יוסי אלא דאפי' ג' בני כנסת מומין היינו קמייא חרז וזמני למה לי למייר. דא רבי לא איתמר אלא חרז משמיה דרב ואיך מכללא. דוקא דההיא איתמר ואלבא דרב: יחזיר להם את הדמים. דקטוהו ונבין: הן יחזירו את הברש שמתור בהנאתו וישאמי למוכרו לעובד כוכבים: כדברה הלוקחין את הברש לעובד כוכבים בייק או היטלוהו לכלבים ועינין לא נמו הדמים ישלמו לו דמי טרסה שהיא צולו ור"ל ישלמו לו כהא חכמים שנטלו ממנה לפי שיהו דברי טרסה מרעיהו יבכה להם מן הדמים כגור נמיה חבלו והארז יחזיר: כבור אמאי יבכה לו מן הדמים לימא ליה הלוקח מאי אפסידת דאכלתיה והא אי אחרתיה ניהלך לא הוה חתקה והארז יקבר. כגון דובין ההוא אבר הדחה ביה מונא ואכליה ומושם הכי יבכה לו מן הדמים: דאמר ליה אי לא דאכלתיה הוה מחזינא ליה לחכס ושרי לי ניהליה: כר' יהודה. דמתיר לראות מום לאחר שיחשה כראמרינן בפרקי דלעילא: טבלים. מצי א"ל אי לא דאכלת מתקנינא להו הלך יבכה. ויין נסך שאינו נסך גיריזא אלא עיי תערוכות תנטק וחבי ניהליה ואי הוה מתיר ליה הוה מתור הוה מחזינא ליה לחכס ושרי לי ניהליה: כר' יהודה. דמתיר לראות מום לאחר שיחשה כראמרינן בפרקי דלעילא: טבלים. מצי א"ל אי לא דאכלת מתקנינא להו הלך יבכה. ויין נסך שאינו נסך גיריזא אלא עיי תערוכות עיל אלו מומין. חסוים שולונסי: מלא כרשינה. כמלא הכנסת גרזו כל רשין: אמאי נשחטו על אלו מומין: פסח יבכה. בלבר כתיב: אינו בטל כיון כיהיה בו מום סתם ריבא את אלו: ובטל מומין פסח ועור שאינו ראוי למלאכה: אלמה תנן נפגם אונו דמשהו הכי אינו בטל וקא הוה מום: אלז מום רע ריבויא הוא ומוהבי חוטין. חנכיים החיצוניות הוי מום כי נגממו משום דלא הוי כסתר דמתחו כראכל: